

הוואקום של עולמם

לו שהמשקאות מחולקים הינם. נושי קולט מזווית העין את הברמן החתיך עם הקוקו והאיילינגר העדין, שעשה לו עם העין גם בפעם שעברה. צריך לחשוב מחשבות חיוביות" (עמ' 63-64).

או דוגמה אחרת: "ביג פאקינג דיל, לחשת לטל" פון מייד אין טיוואן בחמישה דולר שלי, אפילו לגמור בסטייל את לא יודעת, מורה? את הקול האדום-עתיק לחשושי שלך עם להקת הפלטרס עוני די הקטטר ברקע..." (עמ' 35).

אבל די מהד המתכון מתחיל לעייף; אט אט הוא מתברר כתערובת סגנונית של אתגר-קרת (הבוטות, דקות האבחנה והציניות), אורלי קסטל-בלום (הג'טייה הסוריאליסטית), יהודית קציר ורם אורן (אזכור שמות אמיתיים של מקומות ובעיקר של מותגים), בלי העומק והכישרון של אתגר קרת, למשל, או חדשנותה וייחודיותה של קסטל-בלום.

הסתמיות והבוטות הם שני מאפייניו העיקריים של הספר הזה, שמפליא להדגים בתכניו ובסגנונו את מה שגדי טאוב מתאר בהרחבה בספרו "המרד השפוף", על התרבות הצעירה בישראל.

מרשם לאמפיטימינים (תרופה להרזיה) בדרכה אל מטרת חייה - לרוות, ואילו כסיפור האחרון, "סיר-נות", ובשלושת השירים החותמים את הספר, הגיכור רה המיוסרת חיה על פרוחאק.

לגיבוריה של ליברמנש אין אלוהים. הם לא באו משום מקום ולא הולכים לשום מקום, למעט עוד איזה פאב כאן ועכשיו בתל אביב, מרכז העולם.

לגיבורים של ליברמנש יש "אני" חמקמק ומיוסר שנורא רוצה קשר, או לפחות לרוות. נראה שהם לא שמעו מעולם על הסכמי אוסלו, ושבעיות כמו לבנון, פיגועים, שלום או אפילו סתם חיים רגילים הם לחלוטין מחוץ לוואקום של עולמם.

בתחילה יש מידה של עניין כסיפוריה של ליברמנש. יש איזה הן כבוטות ההייטקית של לשונה, בציניות המושחתות ובתיאורים ההיפרדיאליסטיים עד סוריאליסטיים. למשל, הסיפור "ברוך לנמלה", הבר החדש בדרך יפו שנפתח לפני שבוע, עם תקרת המראות והעבודות הקונספטואליות של בוגרי "קא-מרה אובסקורה" על הקירות: "מילי ורני והחבורה הצהולת שלהם יורדת על שרשרת ג'ין בטוניק כאי-

ליברמנש הצטרפתי לדעת האיש, בהסתייגות אחת: לי נראה שכבר אז היתה הכותבת משוררת מעניינת. עם הטעם הזה באתי אל קובץ הסיפורים הראשון שלה, "שפתיים בלונדיניות ושיער דובדבן". הספר מכיל 14 סיפורים קצרים וארבעה שירים, שמזכירים מאוד את חוברת "הנה". הסיפורים מסופרים מפי מספרת-גיבורה או מספר כלי-ידע, ומתארים בשפה אולטרה-מודרנית או סופראינית אידוע או תקופה קצרה בחייו של גיבור הסיפור.

גיבוריה של ליברמנש מעשנים "ג'וינטים", "מר-רידים" בירות, בולעים ואליומים, פרוחאק ואמפיטימינים, ועסוקים באובססיות חריכוניות, בקשרים בלתי אפשריים למיניהם ובעיקר בעצמם.

כסיפור שעל שמו נקרא הספר כולו מתארת הגיבורה במונולוג ארוך ומיוסר את פרשת יחסיה הכי פייתיים ואפופי האלכוהול עם גבר נושי.

כסיפור "שבוע טוב", הגרוש גם הוא סמים, אלכוהול ובדידות מיוסרת, מתאר מספר כלי-ידע שבוע בחייו של הומוסקסואל המחכה לתוצאת בדיקת איי-דס שעבר. כסיפור "מראה אחרית" מוזיפת הגיבורה

שפתיים בלונדיניות ושיער דובדבן

רונית ליברמנש. הוצאת נווים צעירים, 119 עמ', 49 שקלים

רות לאופר

פני כשנתיים קיבלתי לידי את חוברת מס' 6 של סדרת השירה "הנה" בעריכת נתן זך. בין משתתפי החוברת נזכר שם שהיה אז בלתי מוכר לי לחלוטין, רונית ליברמנש.

מי שנתן לי את החוברת, אדם שקורא שירה כבר עשרות שנים, ציין שמדובר בשירה מיוחדת, אותנטיטית ובעלת עוצמות בלתי רגילות, של מי שתהיה בעתיד משוררת.

לאחר קריאת קובץ השירים הראשון של רונית

ספר שירה של רות לאופר "בלונות כוכב המסע" יצא בהוצאת דריקטר